

noget anden. Nu maa vi virkelig mindst forlange Regjeringens Forslag, saaledes som det foreligger. Nu forekommer det mig, at det maa siges fuldstændig klart og bestemt: Medringere kan vi ikke redde os efter de Oplysninger, der ere komne frem siden, og ikke mindst de Oplysninger, vi siden have faaet om, hvor dan det er gaaet Holland sidst afvigte Aar. Disse Oplysninger vidne for mig om, at nu maa vi forlange noget Nyt. Det forekommer mig, at kunde vi nu faae føiet til Regjeringens Forslag et Forbud mod Udførsel af Kunstsmør, saa kunde de Herrer rigtig smunne sig i Kunstsmør, naar de beholde det her Altsammen; men lad det saa komme frem i en saadan Stand, at Folk kunne se, hvad de faae, og lad det ikke blive det, som § 6 forbyder: en Førfalskning af Smør. Saadan som Kunstsmørret nu skal være, er det allermeste i Grunden Førfalskning af Smør. Hvad vilde de Herrer sige, dersom vi f. Ex. tog 50 pCt. Kaffe og 50 pCt. Løvetand og rørte det sammen og sagde: Det er virkelig Kaffe? Det er jo en Førfalskning af Kaffe, det er Løvetand og Kaffe. (En Stemme: Det er Kunstkaffe.) Ja, det skal De have Ret i, det er Kunstkaffe. Nu forekommer det mig, at efter den Maade, hvor paa vort Smør, vor Hovedexportartikel, behandles af Kunstsmørfabrikanterne, er Kunstsmør en Førfalskning af Smør. Derfor siger jeg, at § 6, saaledes som den lyder i det foreliggende Lovforslag, netop derigennem vil værne mod, at der sker den Slags Smørførfaltninger, at den forbyder at blande Smør og Mælk i Kunstsmør. Saa kan De bruge dette Oleomargarin, som de jo saa vil faae meget, meget billigere, saaledes, at Smaafolk ikke komme til at give saa mange Penge ud som nu for denne farvede Oleomargarin, som tildels er blandet med Smør og Mælk. Derfor er mit Standpunkt nu det, at jeg maa sige: Skulde jeg kunne stemme for Loven, maa der i det Mindste til den føies, at vi faae Forbud mod Udførsel af Kunstsmør, thi det er det, der for mig er Hovedsagen. For mig er Hovedsagen ikke at forbyde nogen Verdens Ting for Folk her i Landet, men for mig er det Hovedsagen, at vi med alle de Midler, vi have til vor Naadighed, værne om vort Exportmarked og Smørmarked: England. Det udtalte jeg i Fjor, og saaledes stiller jeg mig naturligtvis ogsaa i Aar. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Seg mente, at efter den Del, jeg tog i Debatten i Fjor, var jeg halvveis moralisk forpligtet til at udtale mig i Aar, men jeg vil sige, at efter de Udtalelser, vi hørte i Formiddags haade af det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) og Rjø-

benhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Bedreborg), og endvidere af det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) og flere, forekommer det mig, at denne Sag er i et saa godt Spør her i Folkethinget, at man skal have ondt ved efter de Talere at føre et bedre Forsvar fra vort Standpunkt, end den hidtil er ført af de Herrer. Seg ønsker, at Sagen fremmes, og at der navnlig gives et Udførselsforbud, og jeg undrer mig over, at den ærede Minister ikke gennem sine Sagkyndige er kommen til det Resultat; derved pointeres bestemt, hvad vi ville, og at Hovedsagen er, at værne om vort udenlandske Marked, men slet ikke ved nogen Underfundighed og Bedrag. Seg vil sige, at den Bestemmelse, som kunne faae mig til at stemme for Loven, er egentlig alene et Forbud; kan der opstilles et bestemt Forbud, som kan sikke os, at der ikke sker Bedrageri mod os paa det udenlandske Marked, saa vil jeg tage under Overveielse, om jeg ikke kan stemme derfor. Der er meget Begrundet i det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Rjøge udtalte i Formiddag, da han sagde, at det, som det gjælder om for os, er at faae Lovbestemmelser, som slaa igennem, saaledes at de kunne forstaa dem i Udlandet, ikke saaledes, at de skulde læse en eller flere Paragrafer igennem og overveie, hvorledes de skulde fortolkes, men at vi fik Bestemmelser vedtagne, som med eet Slag slog igennem, og som begrundede det Standpunkt, som det ærede Medlem antydede. Hvis vi her i Danmark vedtog et Lovforslag, der forbyder at lave, ind- og udføre Kunstsmør, saaledes at i Danmark findes ikke Kunstsmør, det vilde bedre slaa igennem paa det engelske Marked, end de andre Bestemmelser. Det var dog maaske det klareste og ordentligste Standpunkt, som vilde haade Danmarks Landbefolkning bedst. Det er mere end en Frase, at naar vi have det godt ude paa Landet, have de fleste det ogsaa godt i Byerne.

Berntsen: Ja, jeg skal bestræbe mig for at fatte mig i den størst mulige Kortbed. Da saa mange ærede Medlemmer, som repræsenterer de forskjellige Anstuelser, om denne Sag, have havt Ordet er det vanskeligt at finde nye Synsmaader, og da der tilmed er indtegnet, som vi hørte i det forrige Møde, en stor Mængde Talere, skulde det glæde mig, om det kunde lykkes mig at foregaa de efterfølgende ærede Talere med et godt Exempel i Henseende til Kortfattedhed, skjøndt den Egenkab ikke er almindelig i denne Sal. Seg ønsker nemlig ganske kort at motivere mit Standpunkt i denne Sag, som efter den Agitation, der er gaaet forud omkring i